

Ви, що шукаєте щастя
І ви, що вбачаєте у ньому привид.
Справа в тому, що вам важко розібратися
І тому так багато кривд.
Люди, ви страждаєте,
А який близький і істотний вихід.
То ви мучитесь, що нічого не маєте,
То вам досить крихіт.
Ах, я знаю слово, магічне слово...
Воно ясніше сонця і чорніше тьми.
Люди! Щастя з вами, і як мало для цього мови:
Вудьте людьми!

10. II. 1917. Владивосток

[З книги «П'єро кохає».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).